

Els escriptors reconeixen l'obra de Màrius Sampere

L'AELC li ha atorgat el desè Premi Jaume Fuster

Els escriptors associats a l' [AELC](#) han atorgat per votació el desè Premi Jaume Fuster dels escriptors en llengua catalana al poeta [Màrius Sampere](#) (Barcelona, 1928). Carles Duarte, també poeta, n'ha glossat l'obra que, ha dit, és una columna central de la literatura catalana. Sampere, amb vuitanta-dos anys, viu un gran moment literari, i aquest Sant Jordi es podien trobar tres novetats seves, dos poemaris i la seva primera novel·la, 'El gratacel'. El premi s'ha fet públic a migdia.

Màrius Sampere ha agraït el premi, que no s'esperava, i que considera singular i significatiu: 'Que siguin els mateixos escriptors que es decantin per mi és un fet que em colpeix i que dóna sentit a la meua vida.' Ha comentat: 'De jove llegia molta filosofia i sempre pensava que havia d'escriure un llibre per desmentir els errors dels filòsof. Al final em vaig dedicar a la poesia. La causa primera d'escriure és mirar de demostrar la meua veritat, basada en la meua realitat. Perquè la vida, la mort, la guerra... requereixen una certa reflexió.'

Carles Duarte ha glossat l'obra i la personalitat de Màrius Sampere recordant que el 1963 ja va guanyar el premi Carles Riba amb 'L'home i el límit' (Aymà, 1968). Després, va tenir una etapa prolífica i l'editor Alex Susanna, de Columna, que li féu costat, li va publicar sis volums, entre aquests 'Llibre de la inauguracions' (1984), 'L'ocell que udola' (1990), 'Demiúrgia' (1996). El 1999 Proa li va publicar una antologia poètica, 'Si no fos en secret', a cura de D. Sam Abrams i Jaume Subirana.

Màrius Sampere va estrenar el nou mil·lenni amb el reconeixement de la crítica i amb el Premi Crítica Serra d'Or per 'Subllum' (Proa, 2000) i els premis de la Crítica catalana de poesia i Nacional de Cultura per 'Les imminències' (Proa, 2002). Després va publicar amb menys assiduitat, fins que, aquests darrers anys, s'ha revifat, com diu Duarte, publicant, amb més intensitat, obres de gran interès literari, en editorials més petites com Meteora, Lleonart Muntaner, Edicions del Salobre.

Diu Duarte: 'Màrius Sampere és protagonista de la vida literària d'avui. Per Sant Jordi tenia a les llibreries tres novetats. L'una, 'El gratacel' (Meteora), és la seva primera novel·la, una aventura literària de molt de gruix: Eusebi, el protagonista, es passeja per un gratacel laberíntic, amb un guia anomenat Virgili. El llibre tracta de la condició humana, de les ferides que travessen els nostres dies i de les llums que ens encenen el goig en els moments més brillants. És un debat entorn del plaer, del desig i de l'amor, i també la manera de sentir i de relacionar-se amb la mort. És un llibre magnífic i sorprenent.'

'També ha publicat no fa gaire el llibre de poemes 'La ciutat submergida', que és com descobrir la cara amagada de la lluna, perquè aplega obra poètica fins ara inèdita del 1970 al 2008. I també en poesia ha publicat 'L'estació dels espiadimonis'.'

Continua Duarte: 'Hem de situar Sampere en el territori de la duresa i de l'honestetat a l'hora d'afrontar els grans desafiaments de la condició humana i de l'expressió literària de la condició humana. Perquè ell concep que l'ésser humà és creador i fill de la paraula. Nosaltres creem la paraula i ens en nodrim també, i ell n'és plenament conscient i reivindica la paraula com una arma d'interpel·lació i d'aprofundiment en nosaltres mateixos.'

Sobre el seu desigual reconeixement públic, Màrius Sampere addueix: 'Els anys seixanta acostar-te a Espriu i a Foix era molt perillós, gairebé sacríleg. Amb el temps hi ha hagut més persones que m'han estimat i conegut, que han llegit els meus poemes.'

De prosa n'ha escrit sempre també, però no l'ha publicada fins fa ben poc: el 2008 va publicar 'Pandemòni (Lleonart Muntaner), un aplec de pensaments i de textos menors, i ara ha arribat la primera novel·la 'El gratacel' (Meteora).

28 abril 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)